

01
к17

Хмельницька обласна бібліотека
імені М. ОСТРОВСЬКОГО

КАЛЕНДАР

знаменних і пам'ятних дат
Хмельницької області
на 1976 рік

м. Хмельницький

01
K17

ХМЕЛЬНИЦЬКА ДЕРЖАВНА ОБЛАСНА
БІБЛІОТЕКА ІМ.М.ОСТРОВСЬКОГО

КАЛЕНДАР
знаменних і пам'ятних дат
Хмельниччини на
1976 рік

Хмельницький, 1976

Хмельницька ОУНБ

1160679

ПЕРЕДМОВА

"Календар знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини", який виданий з 1966 року, має на меті допомогти бібліотечним працівникам, вчителям, агітаторам і краєзнавцям у добірї та пропаганді літератури, у відзначенні пам'ятних та знаменних подій у громадсько-політичному житті нашої області.

До ювілейних дат подаються довідки з списками рекомендованої літератури.

Користуючись матеріалами вміщеними в "Календарі...", бібліотечні працівники можуть організувати до окремих дат книжкові виставки, тематичні та літературні вечори, бібліографічні огляди, усні журнали та інші хж заходи.

В бібліотеках рекомендується мати постійну виставку "Календар знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини".

Слід пам'ятати, що списки літератури, які подаються в "Календарі..." необхідно поповнювати новими матеріалами, зокрема з періодичної преси.

Склав довідки до "Календаря знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини на 1976 рік" голова обласного краєзнавчого товариства С.К.Гуменюк.

1 СІЧНЯ

До 55-річчя з дня народження
ШМОРГУНА ПЕТРА МИХАЙЛОВИЧА
/1921/

В січні минає 55 років з дня народження українського радянського історика Шморгуна Петра Михайловича.

Народився в селі Осламів Вінницького району. член КПРС, учасник Великої Вітчизняної війни.

У 1928 році закінчив Київський педагогічний інститут, з 1951 року старший науковий співробітник Інституту історії партії ЦК КП України. З 1966 року за сумісництвом викладач кафедри історії КПРС, з 1970 року завідувач кафедри історії КПРС Інституту підвищення кваліфікації викладачів суспільних наук при Київському університеті.

У 1965 році захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора історичних наук на тему: "Більшовицькі організації України в революції 1905-1907 років".

Основний напрям наукової діяльності - історія КП України та історія КПРС дожовтневого періоду. Має понад 130 наукових праць. Основний з них: "Більшовицькі організації на Україні в період російської революції" /1905-1907 рр./ . К., 1955; "Ради різних депутатів на Україні в 1905 р." .К., 1955; "В.І.Ленін і більшовицькі організації на Україні /1907-1917 рр./". К., 1960; "Карл Маркс і Україна". К., 1968; "В.І.Ленін і Україна". К., 1969.

Один з авторів "Нарисів історії Комуністичної партії України". К., 1971 і "Історія Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України". К., 1971.

ЛІТЕРАТУРА:

ШМОРГУН П. Більшовицькі організації України в революції 1905-1907 років. К., Політвидав України, 1975. 181 с. /Ін-т історії партії при ЦК КП України/.

~~Болдирова Л. Губернатори 1861-1865.~~

ШМОРГУН П.М. Більшовицькі організації на Україні. В період першої російської революції /1905-1907/. К., Політвидав УРСР, 1965. 246 с. /Ін-т історії партії ЦК КП України/.

ШМОРГУН П. В.І.Ленін і більшовицькі організації на Україні /1907-1917 рр./. К., Держполітвидав УРСР, 1960. 99 с. /Ін-т історії партії ЦК КП України/.

ШМОРГУН П.М. Карл Маркс і Україна. /До 150-річчя з дня народження 1818-1883/. К., 1968. 95 с. з іл. /Т-во "Знання" Укр.РСР. Серія І. № 3-4/.

ШМОРГУН П.М. КПСС - партія інтернаціоналістів-ленінців. /До 70-річчя П з'їзду РСДРП/. К., 1973. 48 с. /Т-во "Знання" Укр.РСР. Серія І. Сусп.-політ. № 13/.

ШМОРГУ П.М. Комуністична партія - організатор спільної боротьби російського і українського народів проти царизму. К., Держполітвидав УРСР, 1957. 107 с. /До 40-річчя Великої Жовтневої Соціалістичної революції/.

ШМОРГУН П. та інші. Київ у трьох революціях. К., Обл.Кн.-газ.вид-во, 1963. 207 с.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Хмельницька область. К., Голов.ред.укр.радянської енциклопедії. АН УРСР, 1971. 705 с.

Про П.М.Шморгуна - с.28, 143.

ГУМЕНЮК С. Сузір'я видатних. Наші славні земляки. /П.М.Шморгуна/. - "Корчагінець", 1973, 24 травня.

ШМОРГУН Петро Михайлович. - В кн.: Радянська енциклопедія історії України. Т.4. К., 1972, с.529.

ШМОРГУН Петро Михайлович. - В кн.: Український радянський енциклопедичний словник. Т.3. К., 1968, с.806.

ШМОРГУН Петро Михайлович. - В кн.: Учені вузів Української РСР. К., 1969, с.480.

ЛЮТИЙ

55 років з часу заснування
Кам"янець-Подільського державного
інституту ім.В.П.Затонського

В лютому минає 55 років з часу створення Кам"янець-Подільського педагогічного інституту - вищого навчального закладу для підготовки вчителів. З 1921 по 1930 рік він називається Інститутом народної освіти, з 1930 по 1935 рік - Інститутом соціального виховання, з 1935 по 1948 рр./з перервою 1941-1945 рр./ - учительським інститутом, з 1948 р. - педагогічним інститутом.

Інститут має 5 факультетів: фізико-математичний, філологічний, історичний, підготовки вчителів початкових класів школи та факультет фізичного виховання. На 18 кафедрах працює велика кількість дослідчених викладачів, в т.ч.: 2 доктори і 35 кандидатів наук.

Інститут має добре обладнані навчальні кабінети, лабораторії, планетарій, обсерваторію, бібліотеку, благоустроені побутові заклади, стадіон, спортивно-оздоровчий табір та інше.

ЛІТЕРАТУРА:

ПРО нагородження Кам"янець-Подільського Державного педагогічного інституту ім.В.П.Затонського Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР від 22 лютого 1971 року. - "Відомості Верховної Ради УРСР", 1971, № 9, с.76.

ПАТАЛОВ М.І ЗРЬОМІН К. Комуна Котовського. К., Вид-во "Молотов", 1971: 72 с.з іл.

Кам"янець-Подільський пед.ін-т - с.48-49, 56.

ГУМЕНІК С.І МЕШИШИН А. Хмельницька область. Путівник. Львів, "Намис", 1968. 189 с.

Кам"янець-Подільський пед.ін-т - с.71-72

ДУБІНІН Л. Надихаюча історія. /З минулого Кам"янець-Подільського пед.інституту. В 1924-1930 рр./ - "Прапор Жовтня", 1974, лютий.

ІВАНЧЕНКО Р. Літопис незабутнього. /До 50-річчя Кам"янець-Подільського педінституту ім.В.П.Затонського/. - "Корчачінець". 1971, 25 лютого.

ІВАХ І. У полудні віку. /До 50-річчя Кам"янець-Подільського педагогічного інституту/. - "Рад.Поділля". 1971, 26 лютого.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Хмельницька область. К., Голов.ред.укр.радянської енциклопедії АН УРСР. 1971. 705 с.

Про Кам"янець-Подільський пед.ін-т - с.322.

КОСМАЧ В. Золотий ювілей. /Кам"янець-Подільського педагогічного інституту ім.Затонського/. - "Корчачінець", 1971, 2 березня.

КОНСТАНТИНОВ К. Чуття поворотності. /Про інтернаціональне виховання студентів Кам"янець-Подільського педінституту ім.Затонського/. - "Рад.Поділля", 1972, 14 листопада.

ПРИСЯЖНИК К. Ми студенти двадцятих. /Про Кам"янець-Подільський інститут народної освіти в 20-ті роки/. - "Вітчизна", 1971, № II, с.164-170.

СЛОГОДІН М. Звітують кафедри. /Звітна наукова конференція кафедр педінституту ім.Затонського/. - "Рад.Поділля", 1972, 7 квітня.

СТЕПОВИЙ О. Наш професор. /Про професора Кам"янець-Подільського педінституту ім.Затонського Коваленка Л.А./ - "Рад. Поділля", 1971, 16 лютого.

ТИЩЕНКО В. Полудень віку. /До 50-річчя педагогічного інституту ім.Затонського/. - "Рад.Поділля", 1971, 23 січня.

КАМ"ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ педагогічний інститут. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.6. 1961. с.128.

ЛІТНИ

55 років з часу заснування

Кам'янець-Подільського
сільськогосподарського інституту

Влітку минуло 55 років з часу створення Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту — літнього університету у сфері Міністерства сільського господарства СРСР.

З 1921 по 1934 рік інститут працював у Кам'янець-Подільському. У 1934 році агрономічний факультет було перенесено до Тиломира, а зоотехнічний факультет до Хереона. В 1954 році інститут знову відновив свою роботу в Кам'янець-Подільському. Він має три факультети: агрономічний, зоотехнічний та механізацію сільськогосподарської роботи. В інституті діє 28 кабінетів, є бібліотека-музей, універсально-дослідний господарство, в університеті працює постійний комітет досліджень і розробок, серед них 10 докторів і 86 кандидатів наук. Інститут має гарно обладнані кабінети, лабораторії. До послуг студентів — велика бібліотека.

ЛІТЕРАТУРА:

ГУМЕНЮК С. І. МІЩИНІН А. Умельницька область. Путівник. Львів, "Кам'янець", 1969. 180 с.

Кам'янець-Подільський сільськогосподарський ін-т — с. 73-73.

ЛЕВТУШЕНКО В. Накопительный опыт. /О работе факультета повышения квалификации при Кам'янець-Подольском сельскохозяйственном институте. — "Вестник высшей школы", 1973, № I, с. 53-55.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Умельницька область. К., Голов. ред. укр. радянської енциклопедії АН УРСР, 1971. 705 с.

Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут — с. 313.

ЛИСЕНКО М. Окраєць хліба. /Про студентів Кам'янець-Подільського с-г інституту/. Нарис. - "Хлібороб України", 1974, № 8, с.38-39.

НАРАВИЙЧУК А. і СКОБІНСЬКИЙ В. Перші радянські агрономи. - "Рад. Поділля", 1974, 26 травня.

СЕРБІН С. З аудиторії - до поля, ферми. /Про підготовку спеціалістів в Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті/. - "Рад.Поділля", 1972, 23 серпня.

СЛОБОДЯН М.О. Квілей Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту. - "Укр.іст.журнал", 1971, № 3, с.123-124.

ЛИСИМЕНКО А. Виховуючи громадянина. /Про виховання в Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті/. - "Рад.Поділля", 1973, 19 січня.

Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.6. К., 1961, с.126

Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут. - В кн.: Українська сільськогосподарська енциклопедія. К., 1971, с.98-99.

До 95-річчя з дня народження
ЛЕНДЕРА ФРАНЦА ФРАНЦОВИЧА
/1881-1927/

В лютому цього року минає 95 років з дня народження відомого вченого артилериста нашого земляка Лендера Франца Францовича. Народився в Дунаєвцях, в сім'ї обрусілих чехів. П'ятнадцятирічним юнаком вступив на чотирирічні курси ремісничого училища Російського технічного товариства в Петербурзі. У 1903 році склав екзамени в Петербурзький технологічний інститут. У 1909 році одержав диплом інженера-технолога.

Свою трудову діяльність Франц Францович почав ще в студентські роки на Путилівському заводі з скромної посади кресляра. Тут він у 1908 році вперше в світі створив автоматичний клиновий і поршневий затвори до гармат. Створена на цьому заводі тридюмова зенітна гармата зразка 1914 року відома як "зенітна гармата Лендера".

Розквіт творчої діяльності Франца Францовича почався в роки радянської влади. Більшість його наукових праць опубліковані протягом 1919-1927 років. В цей час він створив кращі зразки артилерійської техніки, зокрема першого автоматичного прицілу для стрільби по повітряних цілях, які швидко рухаються.

Реввійськрада республіки виявила велике довір'я вченому, призначила його на відповідальний пост головного конструктора Головного артилерійського управління Червоної Армії.

Поряд з великою науковою і практичною інженерною діяльністю Гран (Гранцович) вів плідотворну педагогічну роботу в артилерійській академії.

В останні роки він був професором і начальником кафедри "Теорія лафетів" і ваддав багато сил вихованню молодих інженерно-артилерійських кадрів.

ЛІТЕРАТУРА:

ВЕРЛІНСЬКИЙ В. Вартіві пам'ятника революції. - "Рад. Поділля", 1974, 28 липня.

ГУМЕНЮК С. Сузір'я видатних. Намі славні земляки. /Гранц (Гранцович) Лендер/. - "Корчачінець", 1973, 24 травня.

КАРПУШЕНКО В. Винахідник зенітних гармат. - "Рад. Поділля", 1971, 9 травня.

16 БЕРЕЗНЯ

До 105 роковин з дня народження
БУРАЧЕКА МИКОЛИ ТРИГОРОВИЧА
/1871-1942/

В березні минає 105 років з дня народження українського радянського живописця, заслуженого діяча мистецтв Української РСР Бурачека Миколи Григоровича, уродженця з м.Летичева, що на Поділлі.

Навчався у Краковській академії мистецтв у професора Н.Станіславського і в Парижі. На ранніх творах художника позначився вплив імпресіонізму.

Після Великого Ловтня М.Г.Бурачек звернувся до відображення краси рідної природи. Його картини "Ранок на Дніпрі", "Яблуні в цвіту" та інші відзначаються теплим ліричним настроєм, соковитістю фарб, багатством колориту. Однією з визначних картин художника є "Дорога до колгоспу", що дає узагальнений, сповнений високого патріотичного почуття образ природи Радянської України. Картина "Ріве та стоїть Дніпр широкий" навішена буремним емоціональним настроєм.

Микола Григорович був професором Харківського художнього інституту, працював як театральний художник і дослідник мистецької спадщини Т.Г.Шевченка, автор монографії "Великий народний художник", що вийшла в Харкові у 1939 році, а також книги "Моє життя". Численні картини художника зберігаються в музеях республіки.

ЛІТЕРАТУРА:

МІДЕНКО Ю. Микола Бурачек. /Про творчість художника/.
К., "Мистецтво", 1967. 88 с.

БУРАВЕЛЬ О. Вижатий майстер пейзажа. До 100-річчя від
дня народження М.Бурачека. - "Образотворче мистецтво",
1971, № 7, с.18.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Амеліницька область.
К., Голов.ред.укр.радянської енциклопедії АН УРСР, 1971.
705 с.

Про М.Г.Бурачека - с.64, 400

ІСТОРІЯ українського мистецтва. Радянське мистецтво 1917-
1941 років. В 6-ти т. Т.5. К., Вид-во АН УРСР, 1967.

Про М.Г.Бурачека - с.12, 17, 24, 72, 81, 150, 151, 152,
259, 278, 281.

БУРАЧЕК Николай Григорьевич. - В кн.: Большая советская
энциклопедия. Т.6, с.293.

БУРАЧЕК Микола Григорович. - В кн.: Радянська енциклопе-
дія історії України. Т.І. К., 1969, с.218.

БУРАЧЕК Микола Григорович. - В кн.: Словник художників
України. К., 1973, с.37.

БЕРЕГІНЬ

415 років з часу заснування
Старокостянтинова

26 березня минає 415 років з часу заснування міста Старокостянтинова. До 1561 року на місці сучасного міста існувало с. Косиненці. В 70-х роках XVI століття Косиненці були перейменовані на Костянтинів, а на початку XVII століття - Старокостянтинів. Поділу міста відбувалися записки од селянсько-козацьких записок К. Косинського проти війська князя К. Острозького у 1553 р., С. Падивайка з шляхетськими військами, у 1595 р. козацькі М. Кравченко - проти військ магната Л. Вишневецького у 1648 р., селянсько-козацького війська Б. Амеліницького - проти польських військ у 1648, 1649, 1651 рр. За Андрусівським перемир'ям 1667 р. Старокостянтинів залишився під владою шляхетської Польщі. У 1773 році місто в складі Правобержної України воєводи з Росією. В 1778 році Старокостянтинів увійшов до складу Подільської губернії, а в 1787 року стає повітовим містом Волинської губернії. У 1823-1825 рр. тут діяла декабриська група "Товариство об'єднаних слов'ян". У 1905 році проводила активну роботу серед населення підпільна соціал-демократична група.

В березні 1917 р. в Старокостянтиніві створюється Рада робітничих, солдатських і селянських депутатів. На другому Всеросійському з'їзді Рад делегат Старокостянтинівської Ради надихаючи відстоював лозунг про передачу влади Радам. дев'ять представників Старокостянтинівської Ради брали участь у роботі Всеукраїнського з'їзду Рад, який проголосив Україну республікою Рад. Радянська влада в місті була встановлена 10/23 грудня 1917 року.

В лютому 1918 року Старокостянтинів захопили австро-німецькі війська. Проти них під керівництвом повітового підпільного комітету трудящі розгорнули партизанську боротьбу.

В грудні 1918 року місто захопили війська петлюрівської директорії, яких 24 березня 1919 року вигнав полк Червоного козачства під командуванням В.М.Примакова. На початку червня 1919 року розгорнулися тривалі і вперті бої 1-ї Української Радянської дивізії з петлюрівцями, в ході яких місто переходило з рук в руки. В листопаді в Старокостянтинів увірвалися денікінці, а наприкінці грудня війська буржуазно-поміщицької Польщі. Проти них у лютому 1920 року вибухнуло збройне повстання підтримане селянами сусідніх сіл. Остаточно місто було визволене від білополяків і петлюрівців у листопаді 1920 року частинами 12-ї армії.

З 1920 року Старокостянтинів - центр Старокостянтинівського району Шенетівського округу, з 1932 року - Вінницької області, з 1937 року - Кам'янечь-Подільської /з 1954 - Мельницької/ області.

Під час Великої Вітчизняної війни 8 липня 1941 року місто окупували німецько-фашистські війська. В роки тимчасової окупації в районі Старокостянтинів діяли партизанські загони, з'єднання під командуванням С.А.Олексенка. 9 березня 1944 року війська 1-го Українського фронту визволили місто від гітлерівців.

За післявоєнні роки місто прикрасилося новими вулицями, багатопверховими будинками, парками і скверами. Старокостянтинів - значний, промисловий і культурний центр області. Тут діє цукровий, маслоробний, хлібний, залізобетонних шпал, шкіряний, асфальтовий і цегельний заводи, фабрика побутових товарів, харчокомбінат, міжколгоспна будівельна організація та інші. Працюють залізничний і автобусний вокзали. 40 послуг трудящих 10 загальноосвітніх, музична, художня школи, будинок культури, кінотеатр, десятки бібліотек.

ЛІТЕРАТУРА:

БУТАЙ Є. Тут гриміли бої корстоки. / Про визволення м. Старокостянтинова/. - "Рад.Поділля", 1972, 10 березня.

ГАСЮК І.П. і МОТЕНКО І.А. Старокостянтинів. - В кн.: Історія міст і сіл Української РСР. Хмельницька область. К., 1971, с.483-499.

ГУМЕНЮК С.К. Старокостянтинівсько-Проскурівська операція радянських військ в 1919 році. - В кн.: Матеріали другої Подільської історико-краєзнавчої конференції. Львів, 1968, с.52-68.

ГУМЕНЮК С. і МЕШИШИН А. Хмельницька область. Шутівник. Львів, "Каменяр", 1969, 189 с.
Старокостянтинів - с.10, 17, 18, 26, 40, 99, 123, 131-133, 141, 152.

ГУМЕНЮК С. Шляхами Кам'яного літопису. Старокостянтинів-Пилипча. - "Корчагінєв", 1973, 13 січня.

ДУБІНСЬКИЙ І. і ШЕВЧУК Г. Червона козацтво. /Історичний нарис/. К., Політвидав України, 1965, 173 с.
Старокостянтинів - с.59, 63, 120, 127, 130, 131, 143.

НАЗАРЕНКО Є. Перші друковані видання. /Про першу друкарню в Старокостянтинові /XII ст.//. - "Рад.Поділля", 1972, 8 серпня.

СТЕПАНКОВ В. Блискуча перемога Кривоноса /Перемога Кривоноса над польською шляхтою під м.Старокостянтинівим/. - "Рад.Поділля", 1972, 5 вересня.

ЧЕРВОНЦІ? Спогади ветерана Червоного козацтва. К., "Молодь", 1968, 242 с. (в 1 л.)
Старокостянтинів - с.9, 58, 59, 130, 131, 132, 159, 185.

СТАРОКОСТАНТИНОВ. - В кн.: Большая советская энциклопедия. Изд.2-е. Т.40. М., 1957, с.508.

СТАРОКОСТЯНТИНІВ? В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.14. К., 1963, с.592.

18 КВІТНЯ

До 60-річчя з дня народження
БАБЛЯКА ВОЛОДИМИРА САМІЙЛОВИЧА
/1916-1970/

В квітні минає 60 років з дня народження українського радянського письменника Бабляка Володимира Самійловича. Народився в с. Великий Іванчик Дунаєвського району в родині вчителя.

Після закінчення середньої школи працював у рідному селі колгоспним бригадиром, потім - інструктором Миньковецької районної газети.

Брав участь у Великій Вітчизняній війні, двічі поранений. З 1944 року працював у редакціях обласних газет у Чернівцях, Тернополі, Львові.

Друкватися почав ще перед війною. Надрукування першого оповідання "Аничка - мрійниця" окрило письменника. В повоєнні роки з його творами зустрічаються на сторінках журналів "Дніпро", "Україна", "Жовтень", "Дружба народів" та інші. Окремими виданнями вийшли роман-трилогія "Вишневий сад" /1958-1962/, книги оповідань "З пісень життя" /1958/, "Літопис горбаті ниви" /1961/, "Дорога до любові" /1964/ та інші.

ЛІТЕРАТУРА:

БАБЛЯК В. Весняний день. /Оповідання/. - "Вітчизна", 1973, № II, с. 14-21.

БАБЛЯК В. Вишневий сад. Роман. Трилогія. К., "Дніпро", 1966. 388 с.

БАБЛЯК В. Дорога до любові. Оповідання. К., "Молодь", 1964, 203 с. з іл.

БАБЛЯК В. Іванчик. Роман у земляцьких бувалицях. Ужгород, "Карпати", 1971. 375 с., з іл.

БАБЛЯК В. З пісень життя. Оповідання. К., "Рад. письменник", 1958. 175 с.

БАБЛЯК В. Літопис горбатої ниви. Оповідання. К., "Рад. письменник", 1961. 143 с.

х

х

х

КОЛОДІЙ В. Дорога до Іванчика. /Листи громадян с. Іванчик до В. Бабляка/. - "Літ. Україна", 1970, 26 червня.

КОСТИШЕНКО В. Слово про недоспівану любов. /Про творчість Володимира Бабляка/. - В кн.: Бабляк В. Іванчик. Ужгород, 1971, с. 364-374.

ОКОРСЬКИЙ М. І СВАРИЧЕВСЬКИЙ А. Від Дністра до Горині. /Літературно-мистецька карта Поділля/. - "Листопад", 1972, № 8.
Про В. С. Бабляка - с. ІІІ-ІІІІ.

Володимир Бабляк. - В кн.: Письменники Радянської України. К., 1970, с. 15.

Володимир Бабляк. - В кн.: Українські письменники. Бібліографічний словник. Т. 4, К., 1965, с. 26-27.

х

х

х

БАБЛЯК В. Дорога до любові. Оповідання. К., "Молодь", 1964.
Рец.: Дячков В. На дорозі до краси. - "Вітчизна", 1965, № 3, с. 213-215.

БАБЛЯК В. Іванчик. Роман у земляцьких бувалицях. Ужгород, "Карпати", 1971.

Рец.: Чорна І. Акорди лебединої пісні. - "Літ. Україна", 1972, 20 лютого.

23 КВІТНЯ

ДО 85-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
БАГРІЯ ОЛЕКСАНДРА ВАСИЛЬОВИЧА

/1891-1949/

В квітні минає 85 років з дня народження українського радянського літературознавця і бібліографа Багрія Олександра Васильовича. Народився в Летичеві на Поділлі.

Закінчивши історико-філологічний факультет Київського державного університету, працює викладачем літератури у вищих навчальних закладах.

О.В.Багрій автор багатьох праць в питаннях української літератури та її зв'язків з літературами братніх народів. Значний внесок він зробив і в українську радянську бібліографію.

ЛІТЕРАТУРА:

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Хмельницька область.
К., Голов.ред.укр.радянської енциклопедії АН УРСР. 1971.
705 с.

Про О.В.Багрія - с.399-400.

БАГРІЙ Олександр Васильович, - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.2, с.401.

1160679

ТРАВЕНЬ

**До 180-річчя з дня народження
ХОТОВИЦЬКОГО СТЕПАНА ХОМИЧА
/1796-1885/**

В травні минає 180 років з дня народження російського та українського лікаря, одного з основоположників вітчизняної педіатрії.

Народився в м.Красиліві в сім'ї священика.

У 1817 році закінчив Петербурзьку медико-хірургічну академію, в якій працював в 1823 року. Перед тим тут же захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора медичних наук.

Вперше в Росії став викладати систематичний курс педіатрії. Наукові праці Хотовицького присвячені питанням акушерства і гінекології, дитячих хвороб, вивченню сибірки, судової медицини, гігієни. В 1847 році видав капітальний посібник "Педіатрика", у 1844 році надрукував книгу "Лікарський народний порадник", яка витримала 5 видань протягом 1844-1863 років.

ЛІТЕРАТУРА:

ВАЙЛЬ В.С., С.Ф.Хотовицкий. Л... Госмедиздат, 1949. 126 с.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Хмельницька область. К., Голов.ред.укр.радянської енциклопедії АН УРСР, 1971. 705 с.
Про Хотовицького С.Х. - с.367.

ХОТОВИЦЬКИЙ Степан Хомич /1796-1885/. - В кн.: Большая медицинская энциклопедия. Изд.2-е, Т.34, с.216.

ХОТОВИЦЬКИЙ Степан Хомич. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.15. К., 1964, с.539.

ХОТОВИЦЬКИЙ Степан Хомич. - В кн.: Український радянський енциклопедичний словник. Т.3. К., 1968, с.698.

ХОТОВИЦЬКА В. Академік із Красилова. - "Рад.Поділля", 1971, 17 квітня.

ЧЕРВЕНЬ

До 70-річчя з дня народження
ЗАГАЄВСЬКОГО МОСИЛА СТАНІСЛАВОВИЧА
/1906/

В червні минає 70 років з дня народження українського радянського вченого-зоолога Загаєвського Мосила Станіславовича.

Народився в с.Заріччі Ізмайлівського району. Член КПРС. У 1931 році закінчив Київський зооветеринарний інститут. З 1948 року завідує кафедрою ветсанекспертизи Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

Дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора ветеринарних наук на тему: "Паратиф сільськогосподарської птиці" захистив у 1951 році. Тоді ж присвоєно звання професора.

Читав курси "Ветеринарна-санітарна експертиза" і "Технологія продуктів тваринництва".

Тривалий час працював в галузі експресметодів визначення якості сільськогосподарських продуктів.

Має понад 140 друкованих праць, в тому числі "Гигієна, профілактика и болезни сельскохозяйственных птиц". М., 1956; "Саммонелезы сельскохозяйственных птиц", М., 1966; "Учебник по ветсанэкспертизе", М., 1965.

ЛІТЕРАТУРА:

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Імеліницька область. К., Голов.ред.укр.радянської енциклопедії АН УРСР. 1971. 705 с. Про И.С.Загаєвського № с.295.

ЗАГАЄВСЬКИЙ Мосил Станіславович. -В кн.: Учені вузів Української РСР. К., 1968, с.167.

18 ЛИПНЯ

До 90-річчя з дня народження
ВЕРЕЙСЬКОГО ГЕОРГІЯ СЕМЕНОВИЧА
/1886-1962/

В липні цього року минає 80 років з дня народження радянського графіка, народного художника РРФСР, дійсного члена Академії художеств СРСР Верейського Георгія Семеновича.

Народився в м.Хмельницькому. Навчався у 1913-1916 роках в Петербурзі в таких художників як М.В.Добужинський, Е.М.Кусто-дієв, А.П.Остроумова-Лебедєва. В 1913-1930 роках працював у відділі гравюр Ермітажа.

Георгій Семенович відомий майстер графічного портрету /літографія, офорт, малюнок/. Його роботи відзначаються точністю характеристики моделі. Художнику належить ряд пейзажних і жанрових робіт. За серією літографій "Портрети російських художників" /видано альбомами в 1923 і 1927 роках/., "Село" /видано альбомом в 1924 році/, "Російські письменники" /видано альбомами в 1927 і 1929 роках/, портрети діячів Радянської держави, льотчиків, робітників, діячів радянської культури, художник відзначений в 1946 році Державною премією СРСР, нагороджений орденом Трудового Червоного прапора і медалями.

ЛІТЕРАТУРА:

АНИСИМОВ Г. Языком графики. В мастерской художника /Г.Верейского/. - "Правда", 1971, 20 ноября.

ГУМЕНЮК С.Т. Талановитий майстер графіки. /Г.С.Верейський/. - "Рад.Поділля", 1966, 17 лютого.

ОРЛОВА З. Дарунок землякам. /Творчість художника Верейського/. - "Рад.Поділля", 1967, 19 лютого.

СКОРСЬКИЙ С.І. СВЯРИЧЕВСЬКИЙ А. Від Дністра до Горині. Літературно-мистецька карта Поділля. - "Ловтень", 1972, №10.
Про Г.С.Верейського - с.131.

ЧЕРНОВА Г.А. Георгий Семенович Верейский. М., "Искусство", 1965. 164 с.

ВЕРЕЙСЬКИЙ Георгій Семенович. - В кн.: Большая советская энциклопедия. Т.7, С.484-486.

ВЕРЕЙСЬКИЙ Георгій Семенович. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.2, с.309.

25 ЛИПНЯ

До 110 роковин з дня народження
ЛЕВИЦЬКОГО МОДЕСТА ПИЛИПОВИЧА
-1866-1932/

В липні минає 110 років з дня народження українського письменника і публіциста Левицького Модеста Пилиповича. Народився в с.Вихилівка Ярмолинецького району в поміщицькій сім'ї.

У 1888 році закінчив історико-філологічний факультет Київського університету, а в 1893 році медичний факультет. Працював лікарем. У 1917-1927 роках жив у Ірелі та Чехословаччині, з 1927 року у м.Луньку. Друкуватися почав у 1901 році. Перша книга оповідань вийшла у 1907 році. В ній письменник змалював нудне життя селян та міської бідноти, викрав сваволю земської старшини, урядників.

В оповіданні "За Колішчини" відобразив окремі епізоди гайдамацького руху на Смілянщині.

Модест Пилипович автор граматик української мови та науково-популярних праць з медицини. Відомий також як перекладач творів західно-австрійської літератури.

ЛІТЕРАТУРА:

ЛЕВИЦЬКИЙ М. Забув. - Перша льгота. - Дода. /Оповідання/. - В кн.: Антологія українського оповідання. Т.2. К., ~~Держлітвидав~~ ~~Держлітвидав~~ 1969, с.155-174.

Модест Левицький. - В кн.: Антологія Українського оповідання. Т.2. К., 1960, с.155.

ЛЕВИЦЬКИЙ Модест Пилипович. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.8, с.42-43.

СЕРПЕНЬ

75 років з часу організації "Дементьєвського шляху" транспортування з-за кордону в Росію лєнінської "Искри"

В грудні 1900 року у Лейпцигу вийшов перший номер газети "Искра". Діяльність "Искри" мала винятково важливе значення в здійсненні лєнінського плану побудови марксистської партії в Росії. Вплив "Искри" на розвиток революційного руху в Росії, в тому числі і на Україні, був величезним. Пояснюється це не тільки тим, що соціал-демократичні організації на Україні мали тісні зв'язки з редакцією "Искри", але й тим, що через Україну йшло кілька шляхів, якими доставлялась газета із-за кордону в Росію.

Один з них пролягав із-за кордону через Поділля /Відень-^{Теофіполь} Львів-Тернопіль-Київ, а пізніше - зі Львова-Тернополя через Кам'янець-Подільський/. Одним із організаторів цього шляху був Басовський /"Дементьєв"/, звідси і конспіративний шлях в той час називався Дементьєвським. Він був створений в серпні 1901 року.

З вересня 1901 року газета "Искра" та інша революційна література поступала в Теофіполь, приймалася і пересилалася до Києва Б.Мальцманом. У травні 1902 року в зв'язку з арештом Литвина, Басовського, Мальмана та інших іскрівців транспортний шлях через Теофіполь перестав діяти.

Редакція "Искри" в серпні 1902 року послала на австрійсько-російський кордон М.Кудріна, активного учасника "Уральського робітничого союзу", який разом з Басовським, що втік з тюрми, налагоджує нові нелегальні переправи через кордон. М.Кудрін оселився у Кам'янці-Подільському і очолив тут групу "Искри". З листопада 1902 року по лютий 1903 року через Кам'янець-Подільський успішно діяв один із шляхів транспортування революційної літератури з-за кордону в Росію. В серпні цього року минає 75 років з часу організації через Поділля іскрівського Дементьєвського шляху, який відіграв велику роль в піднесенні революційного руху, в Росії, зокрема, на Поділлі.

ЛІТЕРАТУРА:

ПЕРШИШКА В.И. Ленина и руководимых им заграницных партийных органов с социал-демократическими организациями Украины /1904-1905 гг/. Сборник документов и материалов. К., Политиздат УССР, 1964. 864 с.

КРУПСКАЯ Н.К. Воспоминания о Ленине. - В кн.: Воспоминания о В.И. Ленине. В 5-ти т. Т.І. М., Политиздат, 1969. 616 с.
Транспортування "Искри" на Поділлі - с.274-275.

ВИНОКУРОВ М. Полум'яні шляхи "Искри". - "Рад.Україна", 1969, 23 листопада.

ТУМЕНЮК С.І МЕНШИНИН А. Хмельницька область, Львів, "Каменяр", 1968. 189 с.
Транспортування Ленінської "Искри" - с.130-131.

ДОВГАЛЬ І. Іскрівці на Поділлі. - "Рад.Поділля", 1968, 19 червня.

ДОНІЙ М., ГОРЕЛНОВА М. Ленінська "Искра" і соціал-демократичні організації України. К., Політвидав України, 1969. 197 с.

КУШНІР Б.М. Слідами Ленінської "Искри". - В кн.: Кушнір Б.М. Світанок стрічаємо в дорозі. К., 1965, с.3-32.

ЛАТИШЕВ М. Живе джерело. /Транспортування Ленінської "Искри" через Поділля та Волинь в 1901-1903 рр/. - "Україна", 1969, № 13, с.6-7.

МУКВИЧ І. "Искра", з якої спалахнуло полум'я. - "Рад.Поділля", 1973, 30 травня.

СИЛЬНИЙ М.А. Ленин в период зарождения партии. М., Лениздат, 1958. 362 с.
Іскрівці на Поділлі - с.262, 263.

СИС Т. Йшли листи на Поділля. /Про листи Н.К.Крупської агентів "Искри" Мальцману/. - "Рад.Поділля", 1969, 26 лютого.

СТЕПЕНКО О. Іскрівські організації на Україні /На Поділлі/. - "Рад.Поділля", 1973, 3 липня.

СХЕМА транспортування Ленінської газети "Искра" через Поділля. - "Рад.Поділля", 1970, 21 квітня.

х х х

В.І.Ленін на Поділлі. Бібліографічний покажчик літератури. Львів, "Каменяр", 1970. 16 с.
Ленінська "Искра" на Поділлі - с.6.

ЛЕНІНСЬКА "Искра" на Поділлі. Пам'ятка читачеві, Львів, 1969. 2 с.

ВЕРЕСЕНЬ

До 85-річчя з дня народження
ВОЛОДАРСЬКОГО В.
/1891 - 1918/

У вересні минає 85 років з дня народження активного учасника боротьби за владу Рад В. Володарського /Тольштейна Мойсея Марковича/.

Народився в с. Острополі Старокостянтинівського району. Член Комуністичної партії з 1917 року. Спочатку брав участь в організаціях "Бунду" і "Спілки". В 1908-1911 роках вів революційну роботу у Волинській і Подільській губерніях. Його неодноразово заарештовували царські власті, в 1911 році був засланий в Архангельську губернію. У 1913 році емігрував до США, де продовжував революційну діяльність. Тут вступив в Американську соціальну партію та інтернаціональну профспілку кравців. Під час першої світової війни був інтернаціоналістом. В травні 1917 року повернувся в Петроград і увійшов до організації "міжрайонців" потім вступив до партії більшовиків. Був членом Петроградського комітету РСДРП/б/, членом Ради робітничих і солдатських депутатів, делегат VI з'їзду партії.

Володарський один з талановитих ораторів, популярний агітатор серед робітників і солдатів. Активний учасник Жовтневого збройного повстання. Після Великої Жовтневої Соціалістичної революції працював комісаром в справах преси, пропаганди і агітації, редактором "Красной газеты" в Петрограді. Делегат II-IV з'їздів Рад, член Президії ВЦВК. Брав участь у II з'їзді Румчероду. 1 червня 1918 року по дорозі на мітинг, був підступно вбитий вером-терористом.

ЛІТЕРАТУРА:

АНИКЕЕВ В.В. Деятельность ЦК РСДРП/б/ - РКП/б/ в 1917-1918 годах /хроника событий/. 1917 г. окт.-дек. - 1918 г. янв.-окт. М., "Мысль", 1974. 557 с.

О.В. Володарском - с. 173, 231, 317, 322, 325, 335.

ГОЛИНКОВ Л.Л. Крушение антисоветского подполья в СССР. /1919-1925 гг./. М., Политиздат, 1975. 703 с. с ил.

Про В. Володарського - с. 102, 103, 196, 197, 503, 556, 566, 567, 576, 577, 579.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Хмельницька область. К., Голов. ред. укр. радянської енциклопедії АН УРСР. 705 с.

Про В. Володарського - с. 441-505.

ГУМЕНЮК С. І МЕНШИШИН А. Хмельницька область. Путівник. Львів, "Ка-
няр", 1968. 543 с.

Про В. Володарського - с. 100.

ЛУНАЧАРСКИЙ А. Товарищ Володарский. - В кн.: Луначарский А. Силуэты. М., 1965. с. 102-109.

РИД Д. 10 дней, которые потрясли мир. М., Госполитиздат, 1957. 352 с.

Про В. Володарського - с. 79.

СОРОКИН А. В. Володарский. - В кн.: Вечная слава. М., 1967, с. 57-68.

ТАНАСОВ І. У школі - музей Володарського. /с. Остропіль Старо-
костянтинівського району/. - "Рад. Поділля", 1967, 30 квітня.

ШКУРКО С. Вулиця Володарського. /у Кам'янці-Подільському/
Історичний нарис/. - "Прапор Жовтня", 1972, 23 лютого.

ВОЛОДАРСКИЙ В. - В кн.: Большая советская энциклопедия. Изд. 3. Т. 5, с. 322.

ВОЛОДАРСКИЙ В. - В кн.: Радянська енциклопедія історії України. Т. 1. К., 1969, с. 352.

ВОЛОДАРСКИЙ В. - В кн.: Советская историческая энциклопедия. Т. 3. М., 1963, с. 674.

ВОЛОДАРСКИЙ В. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т. 3., с. 564.

х х х

Що читати про Володарського Н.М. /Пам'ятка читачеві/. Львів, "Намисто", 1968. 3 с. /Хмельницька обласна бібліотека ім. М. Штровського/.

22 ЖОВТНЯ

До 60-річчя з дня народження
ПАЛАМАРЧУКА МАКСИМА МАРТИНОВИЧА
1916 р.к

В жовтні минає 60 років з дня народження українського радянського економіста, професора Паламарчука Максима Мартиновича.

Народився в с.Воробіївка Дунаєвецького району в сім'ї селянина бідняка. Член КПРС

В 1939 році закінчив Київський університет. Протягом 1939-1940 років викладав економічну географію в Херсонському педагогічному інституті. З 1946 по 1961 роки - на педагогічні роботи у Львівському торговельно-економічному інституті /завідуючий кафедрою економічної географії/.

З 1961 року очолює відділ Ради по вивченню продуктивних сил АН УРСР. Автор багатьох праць з питань розміщення продуктивних сил, зокрема розвитку цукрової промисловості Української РСР та економіки окремих районів.

ЛІТЕРАТУРА:

ПАЛАМАРЧУК М.М. Економічна географія Української РСР. /З основами теорії/. Посібник для вчителя. К., "Рад.школа", 1975. 311с.

ПАЛАМАРЧУК М.М. Свеклосахарное производство Украинской ССР. К., "Наук.думка", 1964. 215 с. /Акад.наук Укр.ССР. Совет по изучению производит.сил УССР/.

ПАЛАМАРЧУК М.М. і ТАШУК К.О. Територіальна структура промислового комплексу економічного району. К., "Наук.думка", 1974. 127 с.

ПАЛАМАРЧУК М.М. Украинская ССР. /Экон.геогр.характеристика/. М., "Просвещение", 1970. 192 с.с ил.

✓ ПАЛАМАРЧУК Максим Мартинович. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.10, с.467.

ЛИСТОПАД

До 55-річчя з дня народження

МОРОЗА ГНАТА МАКСИМОВИЧА

/1921/

В листопаді минає 55 років з дня народження українського радянського вченого, доктора медичних наук Морозова Гната Максимовича.

Народився в с.Глушківці Ярмолинського району, в селянській сім'ї. Учасник Великої Вітчизняної війни.

У 1951 році закінчив Львівський медичний інститут. З 1956 по 1959 роки - асистент, доцент Дніпропетровського, з 1959 по 1965 роки - доцент, завідувач кафедри Тернопільського медичного інститутів. З 1965 року завідує кафедрою хірургії Львівського медичного інституту.

У 1965 році захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора медичних наук на тему: "Туберкульозний перикардит на його хірургічне лікування", у 1967 році присвоєно звання професора.

Читає курс "Загальна хірургія". Працює в галузі серцево-судинної патології, а також фізіології ~~травлення~~ травлення. Має 36 друкованих праць.

ЛІТЕРАТУРА:

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Хмельницька область. К., Голов.ред.укр.радянської енциклопедії АН УРСР. 1971. 705 с.
Про Г.М.Мороза - с.671.

МОРОЗ Гнат Максимович. - В кн.: Учені вузів Української РСР. К., 1968, с.299.

ГРУДЕНЬ

980 років з часу заснування
ПОЛОНОГО

В грудні минає 980 років з часу першої згадки про місто Ілжине Полонне. В 996 році літописець його згадує, як місто київської десятинної церкви. В Іпатівському літопису Полонне згадується під 1171 роком. Полонне було містом-фортецею, яка захищала Волинську землю від нападів половців. У 30-х роках XIII і I-й половині XIV ст. місто входило до складу Галицько-Волинського князівства. В 1341 році його зруйнували монголо-татарські орди хана Батия. В середині XIV ст. Полонне захопили литовські феодали. Після Люблінської унії 1569 року місто загарбала шляхетська Польща. На початку XVII ст. Полонне перейшло в маєтність українських магнатів князів Острозьких.

Лителі Полонного брали участь у селянсько-козацькому повстанні під керівництвом С. Наливайка. В 40-х роках XVII ст. польсько-шляхетський уряд збудував у Полонному фортецю - опорний пункт для придушення народних повстань. На початку народної визвольної війни 1648-1654 років Полонне 12 липня 1648 року визволили селянсько-козацькі загони на чолі з М. Кривоносом. За Андрусівським перемир'ям 1667 року місто захопила шляхетська Польща. Після возз'єднання Правобережної України з Росією у 1793 році Полонне увійшло до складу Ізяславського намісництва, з 1795 року - Волинського намісництва, а з 1797 року - містечко Новоград-Волинського повіту Волинської губернії.

В Полонному після Вітчизняної війни 1812 року розташувалася артилерія 21 армії і Литовський корпус, в яких служили офіцери члени декабристського "Товариства об'єднаних слов'ян". У період революції 1905-1907 років тут і в сусідніх селах відбувалися аграрні виступи селян. Радянська влада в місті була встановлена в січні 1918 року. В кінці лютого 1918 року Полонне окупували

австро-німецькі війська. В літку і восени 1918 року в районі Полонного діяв партизанський загін. В грудні місто захопила петлюрівська Директорія. В 2-й половині квітня 1919 року його визволила 2-га Українська радянська дивізія. На початку серпня 1919 року Полонне знову захопили петлюрівці, а в грудні 1919 року - війська буржуазно-поміщицької Польщі. В кінці червня 1920 року 45-а стрілецька дивізія під командуванням Й.Е.Якіра визволила місто.

З 1921 року Полонне - повітовий центр Волинської губернії, з 1923 року - районний центр Шепетівського округу, з 1932 року - Вінницької області, з 1937 року Кам'янець-Подільської області, з 1954 року - Амеліницької області.

5 липня 1941 року Полонне окупували німецько-фашистські загарбники. В місті діяли дві підпільні групи, що мали зв'язок з Славутською окружною організацією. Підпільний Кам'янець-Подільський обком КП(б) України 25 травня 1943 року створив підпільний Полонський райком партії /секретар П.Бочаров/. Під час окупації у місті і селах району діяли також комсомольсько-молодіжна організація, партизанська бригада під командуванням Ю.Старшенка ченця. 8 січня 1944 року Полонне визволили війська 1-го Українського фронту.

В Полонному діють заводи: фарфоровий, художньої кераміки, будівельних матеріалів, 3 цегельні, фабрика "Вторсировина", хлібний і побутовий комбінати, міжколгоспна будівельна організація та інші.

До послуг трудящих 7 загальноосвітніх і музична школи, професійно-технічне училища, десятки бібліотек.

ЛІТЕРАТУРА:

ГОЛІВ В.М. і ЛОГВИНЕНКО В.Н. Полонне. - В кн.: Історія міст і сіл. Амеліницька область. К., 1971, с.436-448.

ГУМЕНЮК С. і МЕДИЩИН А. Хмельницька область, Львів, "Каменяр", 1968. 189 с.

Про Полонне - с.98

КАЗИМИР В. Полонські джерела. - "Рад.Україна", 1971, 14 червня.

НАРИСИ історії Хмельницької обласної партійної організації Львів, "Каменяр", 1972. 372 с.

Полонне - с.40, 177, 179, 202, 211, 227, 228, 232, 235, 236, 301.

ПОДІЛИЯ у Великій Вітчизняній війні. /1941-1945 рр/.
Збірник документів і матеріалів. Львів, "Каменяр", 1969. 415с.
Полонне - с.47, 52, 54, 55, 59, 66, 74, 129, 207, 317, 370

УКРАЇНСЬКА РСР у Великій Вітчизняній війні Радянського Союзу. 1941-1945 рр. Т.3. К., Політвидав України, 1969. 448 с.
Полонне - с.69

ПОЛОННЕ. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.ІІ, с.344-345.

- 32 №

ЗМІСТ

знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини
на 1976 рік

Передмова		с. 1
СІЧЕНЬ	- 55 років з дня народження П.М.Шморгуна	с. 2
ЛЮТИЙ	- 55 років з часу заснування Кам'янець-Подільського педагогічного Інституту ім.В.П.Затонського	с. 4
ЛЮТИЙ	- 55 років з часу заснування Кам'янець-Подільського сільськогосподарського Інституту	с. 6
ЛЮТИЙ	- 95 років з дня народження Ф.Ф.Лендера	с. 8
16 БЕРЕЗНЯ	- 105 років з дня народження М.Г.Бурачека	с. 10
26 БЕРЕЗНЯ	- 415 років з часу заснування Старокостянтинова	с. 12
18 КВІТНЯ	- 60 років з дня народження В.С.Бабляка	с. 15
23 КВІТНЯ	- 85 років з дня народження О.В.Багрія	с. 17
ТРАВЕНЬ	- 180 років з дня народження С.А.Хотовицького	с. 18
ЧЕРВЕНЬ	- 70 років з дня народження М.С.Загаєвського	с. 19
18 ЛИПНЯ	- 90 років з дня народження Г.С.Верейського	с. 20
25 ЛИПНЯ	- 110 років з дня народження М.П.Левицького	с. 22
СЕРПЕНЬ	- 75 років з часу організації "Дементьєвського шляху" транспортування з-за кордону в Росію Ленінської "Искри"	с. 23
ВЕРЕСЕНЬ	- 85 років з дня народження В.Володарського	с. 25
22 ЛЮТНЯ	- 60 років з дня народження М.М.Паламарчука	с. 27
ЛИСТОПАД	- 55 років з дня народження Г.М.Мороза	с. 28
ГРУДЕНЬ	- 980 років з часу заснування Полонного	с. 29

